

A) (Old Stuff) Lingerin & Preparin continued

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לב עמוד ב

חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת. מנא הני מילי? אמר רבי יהושע בן לוי: אמר קרא +תהלים פ"ד+ אשרי יושבי ביתך. ואמר רבי יהושע בן לוי: המתפלל צריך לשהות שעה אחת אחר תפלתו שנאמר +תהלים ק"מ+ אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך. תניא נמי הכי: המתפלל צריך שישא שעה אחת קודם תפלתו, ושעה אחת אחר תפלתו.

Surely the righteous shall give thanks unto Thy name; the upright shall **14** LINGER in Thy presence. {P}

בית הבחירה למאירי מסכת ברכות דף לב עמוד ב

וכן לטעם שאחר תפלה תקנו קריאת שיר מזמור או עלינו לשבח:

Lingerin for anchoring the next confrontation or the day

בחיי בראשית פרק לב פסוק טו [רבינו]
וכתיב: (ו לעולה". והענין כי קודם שהתפלל תפלתו לא רצה שיפתחו לו המלאכים בלשון "צאן", כי יהיה סבה לעורר שנאה ומזכרת חובה להזכיר לו ראשונות, אבל עתה אחרי שהתפלל לא פחד ממנו כלל, אבל רצה להפחידו ופתח לו בעזים, לומר אם דעתך להלחם בי לא תוכל, שהרי קבלתי הברכות ע"י שני גדיי עזים, ואמר לי: (בראשית כז, "כט) "הוה גביר לאחריך", ולך אמר "ואת אחריך תעבוד

B) Movement but within the System (Shema "Spirituality" Plus)

Pious Consideration & Practice

טור אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקפב

נוהגים באשכנז להתפלל בר"ה ויה"כ בכריעה **לפי שאנו תלויין בדין לפיכך יכוין** להתפלל באימה וביראה והמדקדקים מכוונים לזקוף בסוף הברכות משום הא דתניא בפרק אין עומדין (לד ב) אלו ברכות ששוחין בהם תחלה וסוף באבות ובהודאות

Context: **Day to Day** guidance & limitations

תוספות מסכת ברכות דף יב עמוד ב

ובר"ה וי"כ שאנו שוחין כל שעה בתפלה צריך ליזהר שיגביה קודם **שיסיים הברכה** רק שיכרע בברוך ושיגביה מיד דאמרין לקמן סוף אין עומדין (ד' לד.) אם בא לשחות תחלת כל ברכה וסוף כל ברכה **מלמדין אותו שלא ישחה**

תוספות מסכת ברכות דף לא עמוד א
 לכך נהגו העולם בראש השנה וביום הכפורים שמתפללין זכרנו ובכן תן ותמלוך
ששוחים כשמגיעים לפסוקים ובסוף ברכה
זוקפין שאין לשחות

The Broader issue - **Still Day to Day** Context
 Wrong, A Misdirected Practice, Arrogant Attitude

תוספות מסכת ברכות דף לד עמוד א
 מלמדין אותו שלא ישחה - וא"ת וישחה ומה בכך וי"ל שלא יבא לעקור דברי חכמים
 שלא יאמרו כל אחד מחמיר כמו שהוא רוצה ואין כאן תקנת חכמי' וחיישינן
 ליוהרא.

Expands the Attitude issue even/especially to the Holiest time of Year

קיצור שולחן ערוך סימן קכט
 סעיף ב
 יש נוהגין להתפלל בראש השנה וביום הכפורים כל תפלות שמונה עשרה בכריעה
 ובכפיפת הראש. ואמנם כיון שצריכין לכווץ בברכת מגן אברהם ובמודים בתחלה
 ובסוף, על כן קדם שמגיע למקומות אלו צריך לזקף את עצמו **כדי שיכרע במצות**
חכמינו זכרונם לברכה. גם אסור לכווץ בתחלת ברכה ובסוף ברכה במקום שלא תקנו
 חכמינו זכרונם לברכה. וטוב יותר להתפלל באברים זקופים ובלב כפוף ובדמעות. ומה
 שנוהגין להתפלל בקול רם, יש לבטל, כי יש להתפלל בלחש כמו בכל השנה. ויש
 מתירין להגביה קולו מעט, אבל לא הרבה. יזהר לדקדק בתפלתו היטב, שלא ישנה שום
 נקדה. ויהדר אחר סדור או מחזור שהוא מדיק היטב, להתפלל מתוכו